

Idrætspolitikken som ikke ville være idrætspolitik

Kritik af projektstøtte

- Centralisering
- Manglende forankring
- Instrumentalisering

Kritik af kritikken

- Hvad er udgangspunktet for en sådan kritik?
- Hvad er kritikkens blinde plet?
- Hvad nu hvis tværgående kommunale breddeidrætsprojekter faktisk er kommunernes forsøg på gøre det hele på én gang?
- Hvad nu hvis tværgående kommunale breddeidrætsprojekter er en idrætspolitisk hybrid?

Breddeidrætskommuneprojektet

- Etableret med støtte fra Kulturministeriet og Nordea-fonden.
- Formål: at give kommunerne mulighed for at afprøve en række af breddeidrætsudvalgets forslag til initiativer.
- Projektperiode: 1. jan. 2010 – 31. dec. 2011
- 67 breddeidrætsprojekter i syv udvalgte kommuner
- Ny version af projektet: 1. jan. 2014 – 31. dec. 2016

1. paradoks: centralisering/decentralisering

- Hvad skete der med de breddeidrætspolitiske beslutninger i breddeidrætskommunerne?
- OBS! Supplement – ikke erstatning
- Dobbeltorienteret breddeidrætspolitik

Paradoks 1: centralisering/decentralisering

”På en eller anden vis, så havde det sådan noget dobbelt, så når man snakker [fx] udendørs fitness, så kunne det handle om at bruge vores naturområder på en anden måde, men det handler jo også om at skabe et aktivt liv for borgerne. (...) Så vi fik mulighed for at koble noget, der var en særlig faglig interesse for naturfolkene med nogle mere overordnede kommunalpolitiske mål.”

(Informant A, Varde Kommune)

Paradoks 1: centralisering/decentralisering

”Vi havde nogle krusninger i starten i styregruppen, altså det her med at se, at de mål vi skulle sætte os, og den måde vi skulle definere vores projekter på, at de skulle tage højde for både det centerspecifikke og bredden. Og der var nogle krusninger i starten om, at den gode idé blev forfulgt med et for snævert afsæt.”

(Informant F, Slagelse Kommune)

Paradoks 1: centralisering/decentralisering

- Centralisering eller decentralisering?
- Fra et traditionelt perspektiv: forvirrende!
- Hvem kan holdes ansvarlige for projekternes succes eller fiasko?

Paradoks 2: beslutte/ikke-beslutte

- Hvad er en beslutning?
- Hvorfor er det vigtigt, hvad en beslutning er?

Paradoks 2: beslutte/ikke-beslutte

"Overvejelsen var at sikre, at der var ledelsesmæssig opbakning (...) på tværs fagligt, ik', fordi hvis man havde en styregruppe, der ligesom "bare" var hægtet op omkring sundhed fx, jamen så ville man få en masse beslutninger, der så ikke var connex til og ledelsesmæssig opbakning til."

(Informant B, Varde Kommune)

Paradoks 2: beslutte/ikke-beslutte

”På den måde kan du sige, at det er tilstrækkeligt diffust, selvom det normalt ikke er en kvalitet i sig selv, så er det måske her, ik’. Eller i hvert fald tilstrækkeligt bredt til at alle kan se, hvor de passer ind eller har en andel og har noget at byde ind med.”

(Informant C, Varde Kommune)

Paradoks 2: beslutte/ikke-beslutte

”Den fælles forståelsesramme. Ha! Ja, det er så meget godt... Det kan godt være, at den er der, men at få den artikuleret, det er så noget andet.”

(Informant C, Varde Kommune)

Paradoks 2: beslutte/ikke-beslutte

- Ubeslutsom breddeidrætspolitik
- Hvad er mål og hvad er middel?
- Mål og middel flyder sammen
- Hvad betyder projektstøtte for vores forståelse af idrætten, dens aktører og dens samfundsmæssige betydning?
- Hvad er den centrale udfordring i en projektorienteret kommune?

Den centrale udfordring

”Vi skulle hele tiden være sikre på, at det ikke kolliderede med andre udviklingstiltag på de enkelte områder. (...) Vi arbejder med mange, mange tværgående projekter.”

(Informant F, Slagelse Kommune)

Paradoks 3: autonomi/instrumentalisering

- Breddeidræt: et apolitisk konsensusområde
- Det vil kommunerne gerne udnytte!

Paradoks 3: autonomi/instrumentalisering

”Med fritidspasset, hvis vi kan tage det som eksempel, der har vi helt bevidst gjort det at sige, jamen det her er ikke et integrationsprojekt, (...) så vi taler sådan set ikke om integration. (...) Vi tænker i det, vi bruger det bare ikke rent politisk særligt meget, fordi så er vi fri for, at der kommer noget modvind på perronen, kan man sige.”

(Informant G, Slagelse Kommune)

Paradoks 3: autonomi/instrumentalisering

”Bare det, at man siger ’sundhed’; de fleste mennesker får gulerødder for øjnene og forestiller sig, at det er noget med løftede pegefingre og alt det der. Så vi gør os faktisk umage med, så vidt det kan lade sig gøre, egentlig ikke at bruge det ord så meget, ’sundhed’, hvor vi tænker mere, jamen ’Motion i skolerne’, som er et af breddeidrætsprojekterne, det er i den grad sundhed, men vi behøver ikke at kalde det sundhed. (...) Det giver modstand at snakke om sundhed.”

(Informant H, Slagelse Kommune)

Paradoks 3: autonomi/instrumentalisering

”Den der med nogle af de helt skæve, hvor man siger, jamen er det her egentlig et idrætsprojekt? Hvor idræt – breddeidræt – blev et redskab til at nå de her unge ledige og sige, kan vi via idræt få dem gjort arbejdsparate. Det handlede om beskæftigelse og ledige, den rigtig tunge gruppe, dér. Og det var jo egentlig et beskæftigelsesprojekt, men hvor idræt igen var redskabet til at nå et andet mål. (...) Det var, at breddeidræt ikke handlede om idræt.”

(Informant A, Varde Kommune)

Paradoks 3: autonomi/instrumentalisering

- Apolitisk breddeidrætspolitik
- Autonomi eller instrumentalisering?
- En mere central plads på den kommunalpolitiske dagsorden?

Breddeidræt som velfærdspolitisk joker

